

El conseller Calvet i la consellera Vilallonga bategen dos trens d'FGC amb noms d'escriptors

- Dos trens de la línia Llobregat-Anoia porten des d'avui els noms de Josep Carner i Joan Perucho
- L'acte de bateig coincideix amb la celebració del Dia del Llibre i de la Rosa

Moment del bateig de trens, aquest matí.

El conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet, i la consellera de Cultura, Mariàngela Vilallonga, han batejat avui dos trens d'FGC amb els noms dels escriptors Josep Carner i Joan Perucho, en un acte celebrat a l'estació de Plaça Espanya amb motiu del Dia del Llibre i de la Rosa. Aquestes dues unitats de tren se sumen al conjunt de trens que Ferrocarrils ha batejat els últims anys amb noms d'escriptores i escriptors, com els de Maria Aurèlia Campmany, Josep M. Espinàs, Mercè Rodoreda, Montserrat Roig, Màrius Torres, Elvira Ferreras, Carles Salmerón, Caterina Albert, Joaquim Carbó, Aurora i Prudenci Bertrana, Josep Palau i Fabré i Joanot Martorell.

Durant l'acte de bateig, el conseller Calvet i la consellera Vilallonga han llegit un fragment d'una obra de cadascun dels dos escriptors. Com ja és tradició, amb aquesta iniciativa Ferrocarrils se suma a la celebració del Dia del Llibre i de la Rosa amb l'objectiu de difondre la cultura i la literatura entre els clients. L'acte també ha comptat amb la presència del president d'FGC, Ricard Font, i del director de la Institució de les Lletres Catalanes, Oriol Ponsatí.

El conseller Calvet ha destacat que **“la cultura i el transport públic són un binomi que funciona molt bé, ja que llibres i trens són una parella que ens fa ser un país més culte, més pròsper, en definitiva, un millor país”**. El conseller ha volgut referir-se a la situació de pandèmia, dient que **“ens ha permès estar més al costat dels llibres”** i que confia que **“a partir d'ara continuïn sent un refugi, una finestra al món i un aprenentatge”**.

La consellera de Cultura ha apuntat que **“fa cinquanta anys que va morir Carner, i enguany commemorem aquest cinquantenari tan bé com és possible de fer-ho. Tan bé com és possible de celebrar el dia del llibre i la rosa tres mesos després de Sant Jordi. Però ho fem amb la voluntat de persistir, de perseverar, de poder sentir «la melodia del fulleig d'un llibre», com diu el poeta. I de poder sentir l'olor de «la rosa ardent»”**. **“Des dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, retornem a Carner el seu amor, i totes les meravelloses poesies que ens ha llegat”**, ha afegit.

De la seva banda, el president d'FGC ha manifestat: **“La cultura és un dels valors que ens identifica com a empresa. Difondre-la i compartir-la amb els nostres usuaris forma part del nostre ADN i, tot i les circumstàncies, no volíem deixar de fer-ho aquest any. Amb el bateig de trens amb noms d'autors i autores de la cultura catalana mostrem, un cop més, el nostre compromís amb la difusió de la cultura catalana”**.

Josep Carner (Barcelona, 1884 — Brussel·les, 1970)

La major producció literària de l'escriptor català va ser de poesia, però també va escriure narrativa i teatre. També va fer de periodista amb columnes i crítiques literàries i de traductor. Va ser un renovador de la literatura catalana.

Es va llicenciar en Dret, Filosofia i Lletres i des de jove va col·laborar amb importants publicacions literàries i periodístiques i amb diverses iniciatives i projectes culturals catalans. Va destacar pel seu gran domini lingüístic i facilitat d'expressió. La seva primera publicació, un recull de poemes, *Els fruits saborosos* (1906), va ser un símbol del moviment del Noucentisme català. El 1911 va passar a formar part de l'Institut d'Estudis Catalans, col·laborant amb Pompeu Fabra. També va fer una important tasca en la traducció de grans autors internacionals,

com Dickens, Shakespeare o Twain. Va ser una important figura de l'escena cultural i literària catalana.

Després de la mort de Prat de la Riba, el seu protector, el 1921 va entrar a la carrera diplomàtica, representant a Espanya en diversos països. Va continuar col·laborant en l'escena cultural catalana amb publicacions en premsa. Durant la Guerra civil va ser fidel a la República i a les idees democràtiques i a la seva fi es va haver d'exiliar. Durant la Segona Guerra Mundial va viure a Mèxic i després a Bèlgica, d'on era la seva dona, i on va exercir com a professor universitari i va formar part de la societat europea de cultura. Des de l'exili va mantenir l'activitat política i cultural en defensa de la cultura i la llengua catalanes i la seva poesia es va despendre de la ironia civil i es va concentrar en el record i en la imatge de la "Catalunya ideal". Va escriure dues de les seves obres més famoses: *Nabí* (1941) i *Poesia* (1957). El 1985 es van publicar els seus escrits d'exili, *Prosa de l'exili* (1939-62).

Joan Perucho (Barcelona, 1920-2003)

Poeta, narrador, assagista i crític d'art. Llicenciat en dret, exercí la judicatura. A la Universitat col·laborà a "Alerta" i "Estilo". Fou redactor d'"Ariel" i crític d'art i col·laborador de diversos diaris i revistes com Destino.

En poesia publicà *Sota la sang* (1947), *Aurora per vosaltres* (1951), *El mèdiom* (1954, premi Ciutat de Barcelona), *El país de les meravelles* (1956), que reuní a *Poesia 1947-1973* (1978). Posteriorment, interessat per la plàstica de Tàpies i de Ponç, amb connotacions simbolistes, evolucionà cap a una poesia més nua i esquemàtica: *Quadern d'Albinyana* (1984), *Itineraris d'Orient* (1986) i *Cendres & diamants* (1991).

En les seves novel·les combina elements literaris i històrics. En destaquen *Llibre de cavalleries* (1957) i *Les històries naturals* (1960), les seves dues novel·les més celebrades i que representen la incorporació de la literatura fantàstica a la moderna narrativa catalana. Els anys seixanta desenvolupà una renovadora activitat com a crític d'art en defensa de la modernitat plàstica i els nous llenguatges artístics i publicà *Gaudí, una arquitectura de anticipación* i *Joan Miró i Catalunya* (1970). La seva activitat periodística fou intensa i continuada al llarg de la seva vida i donà lloc a nombrosos reculls d'articles i llibres d'assaig. Pòstumament publicà *Fulls de les fronteres. Entre Gandesa i Alcanyís* (2004). Entre el 1985 i el 1996 publicà la seva obra completa, en vuit volums: novel·la, narracions, assaig literari, crítica d'art i poesia.

23 de juliol de 2020